

Νέοι νόμοι, νέαι δυνάμεις, δι' ὃν θέλει λάβη πραγμάτωσιν ἢ νέα ἀνθρωπίνη κοινωνία ἀνευ τάξεων καὶ ἀντιδράσεων. Μία μόνη τάξις, ἢ τοῦ ἐργατικοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἢ τοῦ Προλεταριάτου, ἔξασκοῦντος δικτατορικὴν ἔξουσίαν, θέλει ἀναλάβη τὴν διαχείρισιν τῶν παγκοσμίων πραγμάτων κατὰ τὰς ἀπόψεις τῆς Τούτης Διεθνοῦς. Νέον Εὐαγγέλιον ἀλληλεγγύης καὶ δικαιοσύνης.

Ἡ τούτη αὕτη Διεθνής (Κομίντερν), ἀποκηρύξασα τὴν δευτέραν, ἥτις ἐπίσης ἴσχυρίζεται, ὅτι ἀπορρέει ἐκ τοῦ Μαρξισμοῦ, καὶ δὴ τοῦ δρυστικόν, καταγγέλλει πᾶσαν συνθηκολογίαν, προσωρινὴν ἢ δρυστικήν, πρὸς τὸ κεφαλαιοκρατικὸν καθεστώς. Προδοσία, ἀπάργησις τοῦ προγράμματος. Οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον δεκτὴ οἰαδήποτε συνεργασία μεταξὺ ἀστῶν καὶ ἐργατῶν, ὅπως συνέβη κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον, καθ' ὃν συνεφιλιώθησαν καὶ συνηγωνίσθησαν ἐπὶ τῶν χαρακωμάτων προαιώνιοι ἔχθροι. Πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ κομμουνιστικοῦ Εὐαγγελίου μόνον ὁ ἐμφύλιος πόλεμος τυγχάνει δεδικαιολογημένος. Δι' αὗτοῦ ἢ ἐργατικὴ τάξις εἶνε προωρισμένη νέα ἀναλάβη τὴν πραγματικήν, τὴν δρυστικὴν διεύθυνσιν τῆς ἴστορίας.

Τὸ νέον φῶς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀνατέλλει κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Κρεμλίνου. Χαρᾶς εὐαγγέλια. Νέος ἐγκαινίζεται αἰών ἐπιστημονικῆς γνώσεως καὶ σοφίας. Ἀθῆναι, Ρώμη, Ἱερουσαλήμ, Φλωρεντία, Παρίσιοι κατὰ τὸ παρελθόν. Τὸ νέον γλυκοχάραγμα τῆς ἴστορίας ἀντικαθίστησι τὸν παλαιὸν κόσμον διὰ τοῦ χρηστηρίου τῆς Μόσχας.

* * *

Συνοψίζω ὡς ἐπομένως τὸ νέον τοῦτο κομμουνιστικὸν Εὐαγγέλιον, ὅπως διατυποῦται ἀπὸ τίνος καιροῦ ἐν τῷ καταστατικῷ καὶ τοῖς κηρύγμασι τῆς Τούτης Διεθνοῦς τῆς Μόσχας.

Ἡ δικτατορία τοῦ Προλεταριάτου τυγχάνει ἢ ἐντελεστάτη πραγμάτωσις τῆς ἐργατικῆς κυριαρχίας.

Μέχρις ἐσχάτων ἢ ἀστικὴ Δημοκρατία ἐβασίζετο ἐπὶ τῆς κοινοβυνλευτικῆς δυνάμεως τοῦ χρήματος καὶ τοῦ κεφαλαί-

ου, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐκέκτητο σῆμασίν καὶ δύναμιν δέργατεκός πάραγων, ή πολυαοιθυποτάτη καὶ λαχυροτάτη τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων, ἐθματιόν ἐκάστοτε κανθιστάμενος καὶ ὑποχελοιός τῶν συμπρεόθυτῶν τῆς κεφαλαιοκρατίας.

Απόστολή τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τυγχάνει η καταδίωξις τοῦ κεφαλαίου. Τὸ κόμμα τοῦτο ἐκπροσωπεῖ ἀπαντά τὸν παγκόσμιον ἐργατικὸν κόσμον. Κέντρον ἀντοῦ ή Μόσχα.

Πᾶν ἐπίτοπον κομμουνιστικὸν κόμμα, ἀνάγον τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Τρίτην Διεθνῆ, καθηκον ἔχει νὰ καταγγέλλῃ εἰς τὸ Κέντρον τῆς Μόσχας τοὺς ὑποχριτὰς καὶ τοὺς προδότας τῆς κομμουνιστικῆς Δημοκρατίας.

Ο παγκόσμιος κομμουνιστικὸς τύπος ὑποχρεούται νὰ δημοσιεύῃ ἐκάστοτε πᾶν τὸ ἀφροδόν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν κομμουνιστικῶν συμφεδόντων.

Οπούν τοις Κομμουνισταῖς ἔκειναι κομμουνιστικὴ δργάνωσις.

Κομμουνισμὸς καὶ Κοινόβουλευτισμὸς εἶνε ἔχιθρι οὐδιάλλοι λακτοι. Καθηκον τοῦ πρώτου τυγχάνει η χατάλυσις τῆς κεφαλαιοκρατικῆς διλιγαρχίας διὰ τῆς ἀποσύνθεσεως τῆς κοινοβουλευτικῆς μηχανῆς.

Μόνον ἔκ τοῦ θεόγατικοῦ κόσμου πρέπει νὰ πορθέῃ η μάνετι προσωπεύει αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀστικīς κοινωνίοις λίστης Αποκλείσονται οἱ δικηγόροι καὶ οἱ πόλιτικοὶ ἐπαγγελματίαι τοιχίοι.

Ἐν πύρη Βουλῇ δέ κομμουνιστικὸς οὐτιπρόσωπος δὲν εἶνε νομοθέτης οὐδὲ προπαγανδιστής οὐδὲ οἰκονόμος κορεοῦται νὰ ἐπιλαμβάνηται πάσης εὐκαιρίας πρόδος διάδοσιν καὶ ἐπιβολὴν τοῦ κομμουνιστικοῦ προγράμματος. Αδιάλλακτος, μετ' οὐδενὸς δύναται καὶ συνεργάζηται ἀστικοῦ κόμματος.

Τὴν δέ αὐτὸν εἶνε οὐδὲ γλώσσα τῶν κατωτάτων λαϊκῶν στρωμάτων. Δι' αὐτῆς μπορεούται γὰρ ἐξωτερικευητὴ τὰ οἰανοήματά του, νὰ δημόσιεύῃ τὰς εν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτῷ ἀγορεύσεις του, σκορπίζων αὐτὰς εἰς διάτα πέρατα τὸν κόσμον. Στοιχείωσεούτις τοις μηδεδοντοῖς Η

Τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα δὲν αναγγούσει ἐθνικὰς διάχοισις καὶ ψυχήδα. Η μπότης ἀστικῆς τάξεως αναγνωρίσεις αὐτῶν προερχεταινεῖ αἵτιών ἐμπορικῶν!

Ακρογωνιαῖος λίθος τῆς κομμουνιστικῆς πολιτικῆς εἶνε
ἡ ἐπικοινωνία καὶ ἡ συνεργασία τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ κό-
σμου Προλεταρίων.

Τὸ Προλεταριάτον διαιρέεται : εἰς ἐνσυνείδητον, ἀτε κε-
κτημένον τὴν συγείδησιν τῆς καταστάσεώς του, τῶν καθη-
κόντων ἑαυτοῦ καὶ τῶν δικαιωμάτων, καὶ ἀσύνείδητον: ὑπο-
χρεοῦται τὸ πρῶτον νὰ κανοδηγῇ τὸ δεύτερον. Οφείλει δὲ
τοῦτο ἀπόλυτον ὑπακοήν.

Τὸ ἐπαναστατικὸν Προλεταριάτον καθηκοντέχει, εὐθὺς
ὡς ἀναλάβῃ τὴν ἔξουσίαν, νὰ προβῇ εἰς δήμευσιν τῆς
ἀστικῆς καὶ ἀγροτικῆς ιδιοκτησίας.

Ἐν περιπτώσει δυσχερεῶν πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ κομ-
μουνιστικοῦ προγράμματος, ὑπὸ τῶν κρατούντων ἀστικῶν
θεσμῶν, ἀνάγκῃ τοῦτο νῦν ἐπιτεύχθη διὰ τῆς γενικῆς ἀπερ-
γίας, ἕστω καὶ δι' ἐργατικῆς ἐπαναστάσεως, ἀποκαθισταμέ-
νης τῆς δικτατορίας τοῦ Προλεταριάτου.

Πρὸς ἐπικράτησιν τοῦ κομμουνιστικοῦ προγράμματος
διὰ τῆς μοσφῶσεως τῶν Συντρόφων τοῦ μέλλοντος ἐπιβάλ-
λεται ἡ ἔργουσις Συνδέσμων κομμουνιστικῆς Νεολαίας, κα-
θιστάμενων ζειδωρῶν φυτωρῶν τῆς νέας κομμουνιστικῆς
κοινωνίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

‘Η Δικτατορία τοῦ Προλεταριάτου

‘Ο φιλόσοφος τῆς ἀθηναϊκῆς Ἀκαδημείας διὰ τῆς Πολιτείας, οἵ μετ’ αὐτὸν κομμουνιστικοὶ ὄντειροπόλοι καὶ ὄπτασιασταί—μνημονεύω ἔνταῦθα τοὺς γνωστοτέρους, οἵοι Θωμᾶς ὁ Μῶρος τῆς Ἀναγεννήσεως, ἔτερος Θωμᾶς, ὁ Δομινικανὸς μοναχὸς Καμπανέλλας, ὁ Μαβλὺς καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμιστῶν—ἀνακηρύττοντες νέα κοινωνίαν καὶ πολιτικὰ δαιμόνια πρὸς ἡθικὸν ἔξαγνισμόν, πρὸς ψυχικὴν παλιγγενεσίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐπεκαλέσθησαν πάντες τὴν σύμπραξιν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν κοινωνικῶν ἐπιλέκτων, τῶν ἀρίστων τοῦ γένους, τῶν φιλοσόφων. Ἀρίστη Πολιτεία ἦδύνατο νὰ τύχῃ πραγματώσεως μόνον διὸ ἀνθρώπων καὶ πολιτῶν ἀρίστων, πεφωτισμένων, ἀγνῶν τὴν καρδίαν, καθ’ ὅσον τοῦτο θὰ ἥτο δυνατὸν ἐν κοινωνίᾳ ἀνθρώπων, δεσποζομένῃ ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ τῆς κακίας καὶ τῆς ἀρετῆς. Πραγμάτωσις τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ καλοῦ· τίνι τρόπῳ: μόνον διὸ ἀνθρώπων ἐπαιιόντων καὶ ἀγαθῶν.

‘Αλλ’ ὁ μαρξικὸς Κομμουνισμὸς διδάσκει ἐν τῇ Νεφελοκοκκυγίᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐπιτευχθήσεται μόνον διὰ τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐπικρατήσεως τῶν χειρωνακτικῶν δμάδων, καὶ ἔτι μᾶλλον διὰ τοῦ Προλεταριάτου. ‘Ο μὴ ἀποχειροβίωτος εἶνε ἀστός, ἀριστοκρατικός, ἔχθρὸς τοῦ λαοῦ. ‘Ο Σωκράτης, ὁ Ἀριστοτέλης, Ζήνων ὁ Κιτιεύς, ὁ Μάρκος Αὐρήλιος, ὁ Πλωτῖνος, οἵ πατέρες τῆς χοιστιανοῦ Ἑκκλησίας, οἵ μεγάλοι μυσταγωγοὶ τῆς νεωτέρας σκέψεως, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς φιλοσοφίας—λεγεὼν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν—οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἔσχον ἀντίληψιν ἀνθρωπισμοῦ καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Ἐξυπηρέτουν οἰκονομικὰ συμφέροντα τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἐγωπαθείας. Πάντα τὰ θρησκευτικὰ συστήματα τοῦ παρελθόντος ἐνεπνεύσθησαν ἐκ κεφαλαιοκρατικῶν ἐλατηρίων. Μανοῦ, Κομφύκιος, Μωϋσῆς, καὶ ἔτι μᾶλλον ὁ Σακκού Μουνῆ καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὑπῆρξαν θρησκευτικοὶ καὶ κοινωνικοὶ

ἀντιπρόσωποι τῆς πάλης τῶν τάξεων, στηρίγματα τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἀλλοφρούσυνης. Σχοτία καὶ φρίκη. Τοιαύτη ἡ ἴστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἥν οἱ δύο κομμουνιστικοὶ Διόσκουροι, ὁ Κάρολος Μάρξ καὶ ὁ Φρειδερίκος Ἐγγελς, ἀπεκάλυψαν εἰς τοὺς λαοὺς τὸ νέον κοινωνικὸν Εὐαγγέλιον, οὗ ἡ πραγμάτωσις δὲν δύναται ἄλλως νὰ ἐπιτευχθῇ ἢ διὰ τῆς δυναστείας, τῆς δικτατορίας τοῦ Προλεταριάτου.

Ἡ νέα αὕτη θρησκεία, ἡ κομμουνιστικὴ ἀρνησις πισῶν τῶν μέχρι τοῦδε ἔξελιχθεισῶν ἵδεῶν κατὰ τὴν μακροχρόνιον ἴστορικὴν σταδιοδρομίαν τῆς ἀνθρωπότητος, βασίζεται οὐχὶ ἐπὶ τῆς ἀγνοίας, τῆς ἀμαθείας, τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀγαθῶν ὑπὸ τῶν πονηρῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως καὶ ἀληθείας, οὐχὶ ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἴσοτητος καὶ τῆς ἀλληλεγγύης. Δὲν ὑφίστανται διακρίσεις ἀνθρώπων, κοινωνικαὶ τάξεις κατ' ἀκολουθίαν. Ἡ ἴσοτης αὕτη ἡ φωνὴ τῆς φύσεως. Ἐν ὅνοματι αὐτῆς ἀνάγκη νὰ διαπαιδαγωγηθῇ καὶ νὰ ἔξελιχθῇ ἡ νεωτέρα ἀνθρωπότητος.

Ἄνελυσα διὰ μακρῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις κεφαλαίοις τῆς Πραγματείας ταύτης τὸ ἀρχικὸν ψεῦδος τῆς κομμουνιστικῆς ἴδεολογίας, τῆς ἐσφαλμένης ὑπὸ αὐτῆς ἀντιλήψεως τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Φύσις καὶ ἴστορία ἀποκρύπτουσι τὴν ἀντίληψιν ταύτην. Ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀνομοιότητος καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς ἀπορρεούσης διαφορᾶς τῶν ἀνθρωπίνων λειτουργιῶν. Οἱ φυσικῶς, οἱ ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς ἴσχυροί, οἱ ἐπίλεκτοι, οἱ ἀριστεῖς ἐν τῷ ἀγῶνι τρούβλου, οὗτοι εἶνε οἱ προώρισμένοι νὰ πρωτοστατῶσι, νὰ ἥγωνται, νὰ καθοδηγῶσι τοὺς ἀσθενεστέρους, διὰ τῆς πειθοῦς εἰς δυνατόν, ἀλλ' ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ τῆς βίας.

Εἶνε ὁ νόμος τῆς φύσεως, πιστοποιούμενος ὑπὸ τῆς ἴστορίας. Τὸ κυβερνᾶν, τὸ διευθύνειν, δὲν εἶνε ἔօγον τῶν πολλῶν, ἔτι μᾶλλον τοῦ συνόλου, κατὰ τὴν μαρξικὴν ἴδεολογίαν, καὶ μάλιστα τῶν ἀμαθῶν καὶ τῶν ἀποχειροβιώτων, τῶν ἐλαχίστην κεκτημένων ἀντίληψιν τῶν ἐγκοσμίων πραγμάτων. Τὸ πολὺ τῶν ἀνθρώπων, ὁ ὄχλος, ὁ συρφετός, κάλαμος, ὑπὸ παντὸς ἀνέμου σαλευόμενος, κατ' ἀνάγκην θέλει

άστοχήσῃ καὶ θέλει παραπλανηθῆ ἐν τῇ ἀναζητήσει καὶ τῇ πράγματάσει τῆς ἀληθείας. Τί τὸ ἀγάθον; πότιον τὸ μὴ τύδιοντο; Μόνος δὲ παῖς, δὲ ισχυρός, δὲ ἐπίλεκτος. Θὰ τὸ εὖον, οὐ παράσχῃ εἰς αὐτὸν σάρκα καὶ πράγματικότητα; Θὰ καθοδηγήσῃ διὰ τῶν ὑφάλων πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας τὸ ὑπὸ τῶν κοινωνικῶν καταιγίδων ἐκάστοτε ἀπειλούμενον νὰ καταποντισθῇ σκάφος τῆς Πολιτείας.

Ἡ διὰ τῆς βίᾳς, ή διὰ τῆς δικτατορίας τοῦ χειρωνακτικοῦ Προλεταριάτου καθιδρυθεῖσα ἐν Ρωσσίᾳ τυραννίς, ἀποκηρύξασα πᾶσαν ἀρχὴν ἀγαθοῦ καὶ δικαίου, πᾶσαν ἴστορικὴν ἀξίαν, Θρησκείαν, οἰκογένειαν, ἡθικότητα, ἰδιοκτησίαν, ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ ὅ τι ἄλλο συντελεστικὸν πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην εὐημερίαν, ἐμφανίζει κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν οἰκτοτάτην εἰκόνα κοινωνικῆς ἀλλοφροσύνης καὶ ἀνισορροπίας. Ἐθνική αὐτοκτονία: θάττον ἢ βρύδιον θέλοντεν ἐπώφεληθῆ αὐτῆς οἱ ἔχθροι, ἐγκαθιστάμενοι καὶ δργιάζοντες ἐπὶ τῶν ζωστικῶν ἔρειπίων.

* * *

Ἡ δικτατορία τοῦ Προλεταριάτου εἶνε ἡ κατακλείσι τοῦ συμπέρασμα, ή, λογική, λύσις τοῦ συγχρόνου κοινωνικοῦ προβλήματος, συμφώνως πρὸς τὸ κομμουνιστικὸν Διάγγελμα πρὸς τὸν ἔογατικὸν κόσμον τῶν δύο ἡμισφαιρίων. Ὁ Ἑλληνικὸς Κομμουνισμός, δημιούργημα τῆς Τοίτης Διεθνοῦς τῆς Μόσχας, ἐπιδιώκει ωπὶ προπαρασκευάζει τὴν δικτατορίαν ταύτην διὰ παντὸς τρόπου θεμιτοῦ καὶ ἀθεμιτοῦ. Συμπράττουσε μετ' αὐτοῦ τὸ εἶπον ἥδη ἐν τῇ εἰσαγωγῇ, οὐ μόνον χειρωνακτικοί, ἀλλὰ καὶ διανοούμενοι, ἐξ ἀμαθείας καὶ ἀκοισίας, ἀγ. μὴ καὶ ἐκ κακοβούλιας, καθιστάμενοι ποάκτορες ἔεντικῶν συμφερόντων.

Πρὸς καταπολέμησιν, τῷ γένειον τούτων καὶ διαφθορέων Θρησκείας, Γλώσσης, Οἰκογενείας, Ἡθικῆς, Ἰδιοκτησίας, ἐθνικῆς, συνειδήσεως, καὶ Πατρίδος, ἐπιβάλλεται ὁ διαφωτισμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀλλὰ ταῦτοχρόνως καὶ ἡ δογάνωσίς καὶ ἡ συνεργασία τῶν ὑγιαινόντων, τῶν διευθυνούμενῶν κοινωνικῶν διαδικασιῶν, Παρ' αὐτῶν καὶ μόνων ἔξαρταται κατὰ τὰς κοινόμοις ταύτας ἡμέρας η ἔξυγίανσις καὶ η σωτηρία τῆς ἐξ ἀγηκέστων δειγῶν κατατρυχομένης καὶ ἐπάπειλούμενης Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Ο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Ο ΡΩΣΣΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ

«Ο Ρωσός είναι ο νέος βαθύβαθος, πλήρης ιοχύος, μάχιστας διαφύλαρεις! Ήποδιός και φαίνεται οκτακούντι πολεμισμός, υπὸ τῆς εὐζωίας καὶ τῆς ἐνημερίας, μὴ υποκύψας ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς γομμότητος καὶ τῆς αστικῆς τάξεως! Πρόγονοι αὐτοῦ οἱ χωρικοί, οἵ εἰμι προστατεῖταιν θύρων θύρων καὶ τῶν γεωργικῶν θυγατρίδων τῶν Βογιαρών».

Τοιδυτός ο χαρακτήρισμός του Ρώσου ήταν ένδει τῶν δημοτικώτατων ποιητῶν τῆς γειας Ρωσοκαστού Βαρβάρος, ξένος πρόδει τὰ αἰδηθή ματα καὶ τὴν ιδεολογίαν τῶν πεπολιτισμένων λαῶν; Όποιον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς έλευθερίας καὶ τῶν θεσμῶν αὐτῆς ἐπὶ τοιούτου κοινωνικοῦ συρρετοῦ, διὸ οὐ ἔκπακται μόνος νόμος ηπήδει τὸ Κνούτον;

Τὸ προανήγγειλεν ήδη πρὸ αἰώνος ὁ σύγγραφος τῶν «Εσπεριδῶν τῆς Σιετρούπολεως» Παύσηφ Δεμιανόφ;

«Ψευτερεργάτης θὰ ἐπενεργήσῃ ἐπὶ τῶν χαρακτήρων τούτων, οπῶς ισχυρός οἶνος ἐπὶ αὐθισμόντος μὴ ἐθίσθεντος! Εν γῆ περιπτώσει πανεπιστημιακούς τις Μπουγάτσεφ ήθελεν ἥγηθι ἐνδεικτικού χόμματος, δὲ λαός ήθελε συντάραχθι καὶ ἐπιχειρήσῃ γένει παναστατήσῃ ἐπὶ τὸ εὔρωπακότερον, στερεόματε λύγων γένειτω περὶ τῶν συμβήσομένων». Η προφητεία πληρούται ήδη τραγικώτατα, ἀπὸ δεκαετίας!

Κατακυριεύπασης ἐκευθέρβειας. Τούτο τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μαρξικῆς ιδεολογίας. Επὶ τοῦ βαμμού τοῦ Κομμουνισμοῦ, πρὸς σωτηρίαν τοῦ ανθρωπίνου γένους, ἀνάγκη νὰ θυσιασθῇ πᾶσα ἀρχὴ κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς νομιμότητος, πάσης ἀξίας, πάγτος θεομοῦ προσωπικῆς καὶ συγόλικῆς ἀξιοπρεπείας.

Ο Ρωσός είναι γεννημένος κομμουνιστής, εἰπεν ο Γάλλος ιστορίκος Μισέλε, ἀπὸ χαρακτήρος ἔχοντος τοῦ δυ-

τικοῦ πολιτισμοῦ, οὗ ἡ διάλυσις εἶναι δι μόνος αὐτοῦ πόθος καὶ ἡ φιλοδοξία.

Ἡ μπολσεβικὴ ἐλευθερία

Ἡ ἐλευθερία, ἀτομική, ἥθική, κοινωνική, πολιτική, εἶναι τὸ κατ' ἔξοχὴν γνώρισμα καὶ μεμέλιον πάσης εὐνομουμένης κοινωνίας. Ἡ ἀναγνώρισις αὐτῆς, ἡ ἔξασφάλισις ὑπὸ τῶν χρατούντων μεσμῶν, μαρτυρεῖ σεβασμὸν πρὸς τὰ ἀνθρώπινα δίκαια. Διὰ τῆς ἐλευθερίας λαμβάνει πληρεστέραν συνείδησιν ἐαυτοῦ τὸ ἀνθρώπινον δόν, ἀναγνωρίζον τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων ἐαυτοῦ καὶ τῶν ἐνεργειῶν ἔναντι τοῦ τοῦ ἰδίου ἔγῳ καὶ ἔναντι τοῦ συνόλου.

Ἄπασαι αἱ ἐπαναστάσεις τῆς ἴστορίας προήλθον κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς διεκδικήσεως τῆς ἐλευθερίας. Ἐπικαλοῦμαι τὸ παράδειγμα τῆς ἀγγλικῆς, τῆς τῶν Κάτω Χωρῶν, τῆς ἀμερικανικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς. Πρώτιστον αὐτῶν κήρυγμα ἡ διεκδίκησις τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, καὶ κατόπιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἐπρωτοστάτησεν ἀναμφιβόλως κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐπαναστατικῆς ἐνεργείας αὕτη ἡ ἐκείνη ἡ τάξις, ἀλλ' ἐν τῇ πραγματικότητι ως ἐκπρόσωπος πασῶν τῶν λαϊκῶν δμάδων. "Ολας τούναντίον ἡ ρωσσικὴ ἐπανάστασις" οὐδὲ κατ' ἔλαχιστον σχετίζεται πρὸς τὴν διεκδίκησιν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας. Μυστικοπαθής, μεταφυσικὴ μᾶλλον ἡ θετική, ἀποβλέπει εἰς τὴν διεκδίκησιν καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ὕλικῶν συμφερόντων, τῶν οἰκονόμικῶν ἀξιώσεων μιᾶς μόνον κοινωνικῆς ὅμαδος, τῆς τοῦ Προλεταριάτου. Αἱ ἀξιώσεις αὗται ἀποτελοῦσι τὸ κοινωνικὸν δίκαιον, ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ δποίου ἀνάγκη νὰ υυσιασθῇ τὸ ἀτομον καὶ μετ' αὐτοῦ πᾶσα διάφορος κοινωνικὴ δμάς.

Ο Προλετάριος. Οὗτος καὶ μόνος ἐκπροσωπεῖ τὸν πραγματικὸν ἀνθρώπων τῆς μπολσεβικῆς κοινωνίας.

* * *

Δὲν ὑφίσταται οἰκογένεια, οὔτε δίκαιον αὐτῆς ἐν τῇ μπολσεβικῇ κοινωνίᾳ. Διαγράφεται ἐκ τοῦ κώδικος αὐτῆς ὁ γάμος.

Ο ἐλευθερος ζρως. Μόνον ἡ σχέσις αὕτη τυγχάνει

ἐπιτετραμμένη. Ἔγγαμος γυνή, συζύσσα μετά τινος ἀνδρός ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην, δικαιοῦται νὰ διακηρύξῃ, ὅτι τοῦτο ή ἔκεῖνο τῶν τέκνων αὐτῆς συνελήφθη ἐκ συνουσίας μετ' ἄλλου ἀνδρός· η μοιχεία εἶνε ἀνεγνωρισμένη ὑπὸ τῆς νομοθεσίας. Πολυγαμία, πολυανδρία, πᾶσα τοῦ γάμου μορφὴ ἀνεκτή· ωσαύτως η αἵμομιξία. Εἰσαγγελεὺς ἀρνεῖται νὰ καταδιώξῃ ἐν τῇ πόλει Σαμάρα πατέρα, γεννήσαντα τρία τέκνα μετὰ τῆς θυγατρός του. Ἡ παρὰ φύσιν ἀσέλγεια ἐπιτετραμμένη. Πολλάκις εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ἀνὴρ συζῆ μετὰ εἴκοσι γυναικῶν. Ἡ μονογαμία καταφρονεῖται ως λείψανον τῶν ἀστικῶν προτελήψεων.

Τὸ γεννηθὲν ἐκ τοιούτων γαμικῶν ἐνώσεων τέκνον δικαιοῦται μόνον εἰς προσωρινὴν διατροφὴν ἀνήκει εἰς τὴν κήινωνίαν, ἡτις θὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς περαιτέρῳ ἀνατροφῆς του, ἀρα εἰς τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα. Οὐδεμία ἐπιβλεψις· ἐπίσης οὐδεμία θρησκευτικὴ διδασκαλία.

Προϊόντος τοῦ χρόνου τὸ παιδίον παραλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ σχολείου—ὅργάνου τῆς κοινωνίας. Αὕτη καθίσταται ἡ πραγματικὴ μήτηρ. Τὸ εἰς αὐτὴν παραδιδόμενον παιδίον εἶνε ἐλεύθερὸν πάσης οἰκογενειακῆς καὶ ἡθικῆς ἐπιρροῆς. Δὲν ὑφίσταται διάκρισις ἀρρένων καὶ θηλέων. Ἡ νέα κομμουνιστικὴ νεολαία, τὸ φυτώριον τοῦ μέλλοντος, διδάσκεται πρωτίστως, ὅτι ἀρχὴ αὐτῆς πρέπει νὰ εἶνε ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν θρησκείαν τοῦ Προλεταριάτου, πρὸς τὴν κομμουνιστικὴν ἴδεολογίαν· ὅτι καθῆκον ἔχει νὰ τρέψῃ σεβασμὸν μόνον πρὸς τὸν πατέρα, ἐν ᾧ περιπτώσει οὗτος πιστεύει καὶ διατελεῖ ἀφωσιωμένος πρὸς τὸ κήρυγμα αὐτῆς καὶ ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῶν ἴδεων καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ προλεταριάτου. Καὶ ως ἐκήρυξσεν ὁ πρωθυιεράρχης τοῦ Μαρξισμοῦ ἐν Ρωσσίᾳ, ὁ Νικόλαος Ιουλιάνωφ Λένιν, μετὰ τὴν πανωλεθρίαν, ἦν ὑπέστη ἡ παλαιὰ ἀστικὴ κοινωνία, τὸ μπολσεβικικὸν καθεστώς καθῆκον ἔχει νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὸ νέον κοινωνικὸν ἐδαφος ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἀκανθῶν καὶ τριβόλων, ἐξ ὧν παρεκωλύετο ἡ ἀνθρωπίνη εὐημερία· καὶ πρὸς τοῦτο ἐπιβάλλεται εἰς τὴν κομμουνιστικὴν νεολαίαν νόο ἀνεγείρῃ τὸ νέον οἰκοδόμημα ἐν τῇ ἐνσυνειδήτῳ αὐτῆς καὶ παιδαρχούσῃ ἐργασίᾳ. Οὔτως ἡ νέα γενεὰ ἀνατρέφεται ἐν Ρωσσίᾳ πρὸς ωρισμένον κοινωνικὸν καὶ πόλι-

τικόν σχολόν υποχρεωτικώς, ὅπος κατανοήσῃ ἀπό τῆς ποώ-
τῆς ἡμέρας τῆς μαθητείας αὐτῆς τὰ νέα καθήκοντα τοῦ ἀν-
θρώπου καὶ τοῦ πολίτου· ἐπίσης καὶ τοὺς ἔχθρούς καὶ ἐκ-
μεταλλευτὰς τοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ, οἵτινες εἶναι ὁ κυβερνητι-
κὸς λειτουργός, ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ, ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ
κεφαλαιούχος, καὶ ἐν εὐρυτέροις ἐν γοίᾳ ὁ ἀστὸς διάνοού-
μενος.

Ἐλάχιστοι ἐν τούτοις ἔχ τῶν νεαρῶν βλαστῶν τῆς κομ-
μουνιστικῆς χοινωνίας παραμένουσιν ἐκπαιδευόμενοι ἐπὶ^{της}
μακρὸν χρόνον πός φωτισμὸν ἐκ τοῦ νέου φωτὸς τῆς γνω-
σεως καὶ τῆς σοφίας. Κατὰ τὸν Λόγινο τάσσοντα, τὸν ἐπὶ^{της}
τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐν Ρωσσίᾳ Ἐπίτροπον, ἐλλεί-
ψει θέσεων ἐν τοῖς σχολείοις, πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν
ἐκ τῶν εἰσερχομένων παιδίων οὐδὲν θέλουσι διδαχθῆ, διό-
τι τὰ πλεῖστα τέκνα τῶν χωρικῶν μόλις παραμένουσιν ἐν
τῷ σχολείῳ ἐπὶ δύο ή τρία ἔτη καὶ εἴτα ἀποχωροῦσιν ἐν
πλήρει ἀγραμματοσύνῃ.

Υπὸ τὴν ἐπιφύλαξην τῶν δογμάτων, τῆς νέας θρησκείας,
ἔξελιπε τὸ φίλτρον τῶν γονέων, ή μητρότης, ή πατρότης,
ή οἰκογένειακή ἐνότης. Τὸ νεογνὸν συνήθως ἀποστέλλεται εἰς
τὸ βρεφοκομεῖον, καὶ ἐλλείπει τοιούτου ἀπορρίπτεται εἰς
τὰς τοιόδους. Θ' ἀποθάνῃ, θάζεται, οὐδεὶς ὁ ἐνδια-
φερόμενος περισυλλέγεται ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

Τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ταῖς πλατείαις συναντώμενα παι-
δία ἀγνοοῦσι κατὰ τὸ πλεῖστον τὰ ὄνοματα τῶν γονέων
των, τὸ ἴδιον ἐαυτῶν. Ἐν τῇ συγειδῆσει αὐτῶν εἶναι γεκόδοι
τὸ παρελθόν, ὄνειρον σκιᾶς.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐν Ρωσσίᾳ ἐπικρατεῖ οὐχ
τὸ ἀτομον, ἀλλὰ τὸ σύνολον, ὁ χοινωνικὸς συνφετός. Μό-
νος ὁ Προλετάριος τυγχάνει ἀξιος ἰδιαιτέρας στοργῆς· ὁ μὴ
τοιούτος θέωρεται ὑποπτος, ἐπικίνδυνος μάλιστα. Ως ἐκ
τῶν τοιούτων ἀντιλήψεων, η ωσσικὴ διάνοια ὑπέστη πλήρη
χρεωκοπίαν· τὸ ἥθικὸν ἐπίπεδον καταπίπτει, οὐδέμια διά-
κοισις ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ. Ο διδασκόμενος νεανίσκος ἐν τοῖς
τοιούτοις ἐκπαιδευτικοῖς, ἴδρυμασι, τοῖς πρωτορίσμενοῖς γα-
ξείαγάγωσιν ἐκ τῶν κόλπων αὐτῶν μόνον κομμουνιστικούς

παράγοντας, νομίζει περιττήν, ἀν μὴ ἐπιβλαβῆ, τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὰς φιλοσόφικὰς ή τὰς ἐπιστημονικὰς ἐρεύνας. Οἱ κατὰ τὸ πάρελθόν ὑπέροχοι μυσταγωγοὶ τῆς ψωσσικῆς σκέψεως, ὁ Πούσκιν, ὁ Τολστόης, ὁ Τουργκένιεφ, ὁ Ντόστογιέφσκης, ὁ Μπελίνσκης, οἱ δημιουργοὶ οὗτοι καὶ πρόδρομοι τῆς Νέας Ρωσσίας, ὅγνοοοῦνται ἐξ ὅλοκλήρου ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων τῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἰδουμάτων. Αἱ φυσικαὶ καὶ μαθηματικαὶ ἐπιστῆμαι παραμελοῦνται ἔτι μᾶλλον αἴ τις ορικαί χαρακτηρίζονται ὡς ἐπιζήμιοι, ἀστικαὶ, θεραπαινίδες τῆς κεφαλαιοκρατίας. Η παλαιὰ Ρωσσία, ή τσαρική, ὡς πρὸς τὰ πράγματα τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἥτο μᾶλλον φιλελεύθερος καὶ ἀνθρώπιστική. Τούναντίδν ή μπολσεβική ἔνα μόνον ἀναγνοῦσι οἱ λαϊκὸν προφῆτην καὶ ἀπεσταλμένον, τὸν Κάρολον Μάρξ· καὶ ἀπόστολος αὐτοῦ ὁ Νικόλαος Λένιγ, ὁ πραγματικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Νέας Ρωσσίας.

Η κοιμουνιστικὴ νεολαία, μετὰ τοιαύτην ἀτελῆ ἐκπαιδευτικὴν παρασκεύην, εἰσέρχεται εἰς τὰς ἀνωτάτας σχολὰς ἀστοιχείωτος ἐξ ὅλοκλήρου. Αρκεῖ τοῦτο μόνον τὸ πρόσδν· ή κοιμουνιστικὴ πίστις. Άλλ' η οἰκογένεια, ἄλλ' οἱ γονεῖς τῶν ἀτυχῶν τούτων νεανίσκων; Ως εἶπον ἦδη, η σοβιετικὴ πόλιτεία διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπει ή εἰς τὴν μόρφωσιν κοιμουνιστικῆς κοινωνίας. Εγ αὐτῇ δ. ἐγκέφαλος οὐδεμίαν κέκτηται σημασίαν μόνον τὸ συμφέρον τοῦ ἀριθμοῦ, τοῦ ποσοῦ. Καὶ τὸ ποσὸν τόσιο ἀντιπρόσωπεύεται ὑπὲρ τοῦ Προλεταριάτου.

Ἐκπαιδευτικὴ ἐλευθερία. Απὸ τῆς ἐξόδου τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν ἐκ τῆς μεσαιωνικῆς σκοτίας ἥτο αὐτη τὸ παράκλητον αἵρεν γμα. Υπὸ τὴν πνοὴν τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας ἔγαλον χήμη ή νέα ἀνθρωπότης διε αὐτῆς ἐξειλέχθησαν αἱ ἐπιστῆμαι, αἱ τέχναι, ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις, η ματάχτησις, ἐν γένει τῶν φυσικῶν δυνάμεων, η χρησιμοποίησις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπίνης εὐημερίας, ὑπὲρ τῆς προορίδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Αὕτη ἀποκλείεται ὑπὸ τῆς μπολσεβικῆς ἀντιλήψεως, τῆς ιστορίας ὡς ἐπιβλαβῆς, ὡς δυναμένη να ἐπαναγάγῃ τὴν παλαιὰν κεφαλαιοκρατικὴν κοινωνίαν, χείρονα καὶ ἀπεχθεστέραν τῆς παλαιότερας θεοκρατικῆς καὶ τιμαριωτικῆς. Τὸ

νέον κράτος ἔρειδεται ἐπὶ τοῦ ἔκπαιδευτικοῦ μονοπωλίου. Αἱ γνώσεις, αἱ τέχναι, αἱ ἐπιστήμαι ὑποτάσσονται ἐξ ὅλοκλήρου εἰς αὐτό. Διότι ἡ ἐπιστήμη τυγχάνει σεβαστὴ μόνον, καθ' ὅσον ἔξυπηρετεῖ τὸν σκοπὸν καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς κοινωνίας ταύτης. Ὁ μέγας *Λεβιάθαν*— καὶ οὗτος εἶνε τὸ Προίλεχαριάτον— ἐκτὸς τοῦ συνολικοῦ *'Εγώ*· οὐδεμίαν ἄλλην ἀναγνωρίζει ἐν τῷ κράτει αὐτοτελῇ δημιουργικὴν δύναμιν, ᾧ τις ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐκδηλώσεώς της κηρύσσεται ἔχθρική, ἀρά καταδικάσιμος καὶ καταδιωκτέα.

'Επιστήμων ἔρευνητής, φυσικοχημικός, βιολόγος, ἀνθρωπολόγος, ιστοριοδίφης, ἀρχαιοδίφης, νομομαθής, πολιτειολόγος, Ιατρός, ὑποχρεοῦται νὰ κλίνῃ τὴν κεφαλήν, νὰ προσαρμόζῃ τὴν σκέψιν κατὰ τὰ δόγματα τῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος τοῦ χειρωνακτικοῦ προλεταριάτου· δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐλευθέρα ἔρευνα, ἡ ἀνεξάρτητος σκέψις. Οἱ διωγμοὶ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν ἐλευθέρων πνευμάτων κατὰ τοὺς ζοφεροὺς χρόνους τοῦ Νέρωνος καὶ τοῦ Δομιτιανοῦ, τὰ ισπανικὰ ὅργια τῆς *'Ιερᾶς* *'Εξετάσεως* ἐπὶ Τορκουεμάδα καὶ Πέτρου *"Αρβουες* ἀμαυροῦνται πρὸ τῶν συγχρόνων ἀνοσιουργημάτων κατὰ τῆς ἐλευθέρας σκέψεως ἐν τῇ σοβιετικῇ ταύτῃ Ρωσίᾳ, ἀξιούσῃ νὰ ἔξασκῃ τὸ μονοπώλιον ἐπὶ πάσης ἀνθρωπίνης δράσεως, πνευματικῆς, ηθικῆς, κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς, κανονιζούσῃ οἵανδήποτε λειτουργίαν αὐτῆς ἀπολυταρχικῶτατα, ἀνευ διακρίσεως συμβολῆς, ισοπεδούσῃ πάσας τὰς κοινωνικὰς λειτουργίας. Οὐδεμία διάκρισις μεταξὺ σοφίας καὶ ἀσοφίας.

Ἐν τῇ νέᾳ Ρωσσίᾳ πᾶσα ἐπιστήμη ἐν τῇ πρακτικῇ αὐτῆς ἔξασκήσει εἶνε κοινωνικοπολιτικὴ λειτουργία, ἀμειβούμενη, ὅπως ἀμείβεται καὶ ἡ χειρωνακτικὴ ἔργασία. Ὁ ἐπιστήμων, τοποθετημένος ἐν τῷ οἰκείῳ τμήματι τοῦ Συνδικάτου τῶν ἔργατῶν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἀπολαμβάνει κέρδος ἐκ τῆς παρεχομένης ἔργασίας ἑκατὸν δέκα (110) ρουβλία κατὰ μῆνα, ἔργαζόμενος ἐπτὰ ὥρας καὶ ἡμίσειαν καθ' ἕκαστην· ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῆς ἀμοιβῆς ταύτης πρὸς συντήρησιν ὑποχρεοῦται εἰς συμπληρωματικὰς ἔργασίας *ίσης* χρονικῆς διαρκείας! Οὐδεὶς ἐπιστήμων δικαιοῦται νὰ ἔξασκῃ τὸ ἔργον του ἐντὸς ίδίου ἔργαστη-

οίου δι^ο ίδιου λογαριασμόν. Τυγχάνει ἀπηγορευμένον ὑπὸ τῶν νόμων τῆς σοβιετικῆς πολιτείας.

Οἱ ιατροὶ ὑπάγονται εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν. Εἶνε δημόσιοι ὑπηρέται, ἢ δ^ο ἀμοιβή αὐτῶν ποικίλλει μεταξὺ ἑβδομήκοντα πέντε (75) καὶ ἑκατὸν πέντε (105) ρουβλίων. Ἐν σχέσει πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας εἶνε εὑάριθμοι· ἐλάχιστοι ἐπιδίδονται εἰς τὸ ιατρικὸν ἐπάγγελμα, στερηθὲν πόστης ἐλευθέρας αὐτοῦ ἔξασκήσεως. Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐν ταῖς λεγομέναις ιατρικαῖς σχολαῖς τῆς Ρωσσίας ὑπερτερεῖ μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν τὸ γυναικεῖον φῦλον· ἑβδομήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν αἱ γυναικεῖς. Οἱ σοβιετικὸς ιατρός, δημόσιος τυγχάνων ὑπάλληλος, ὑποχρεοῦται εἰς 2.700 ἐπισκέψεις ἀσθενῶν κατὰ μῆνα. Κατάδηλα τὰ ἀποτέλεσματα τῆς τοιαύτης καταναγκαστικῆς ὑπηρεσίας.

Κατὰ τοιούτων ιατρικῶν θεραπόντων οἱ ἀσθενεῖς συμπεριφέρονται ὑβριστικῶς· πολλοὶ προέβησαν μέχρι δολοφονίας, πλεῖσται δὲ ποινικαὶ μηνύσεις ἐπὶ δλιγωρίᾳ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καιρήκοντος ἐκδικάζονται καθ^ο ἐκάστην ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀναβαλλόμεναι δι^ο ἀνεπάρκειαν ἀποδείξεων εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Καλένδας.

* * *

Ἡ σατραπικὴ αὕτη πολιτεία ἔτι μᾶλλον διάκειται δυσμενέστατα πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως καὶ τῆς γραφίδος. Προγραφή, καταδίωξις· τοιοῦτος ὁ κλῆρος παντὸς μυσταγωγοῦ φιλοσοφικῆς σκέψεως, ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, ἀντικειμένης εἰς τὴν νέαν, τὴν μαρξικήν, τὴν προλεταριακὴν ἴδεολογίαν.

Οἱ νέοις ἀνθρώπινος αἰώνις ἀρχεται μόνον ἀπὸ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς μαρξικῆς ἴδεολογίας διὰ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1917. Πρὸ δὲ αὐτοῦ σκοτία καὶ ζόφος· τὸ πονηρὸν πνεῦμα ἐξεπροσωπεῖτο ὑπὸ τοῦ τσαρισμοῦ, τοῦ θρησκευτικοῦ ἰερατείου, τῆς τιμαριωτικῆς εὐγενείας, ἀλλ^ο ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῆς κεφαλαιοκρατικῆς δλιγαρχίας, ὑπὸ τῆς τάξεως τῶν ἀστῶν· Κατὰ τούτων πρωτίστως ὁ ἄγδων τῆς Νέας Ρωσσίας.

Οἱ νέοι κατακτηταὶ τῆς τσαρικῆς Μοισχοβίας, οἱ μαρξικοὶ ἴδεολόγοι, ἐκήρυξαν πόλεμον ἐξωλείας κατὰ παντὸς